

[Indenrigsministeren]

Der er efter min opfattelse ikke ændret noget ved de forudsætninger, som lå til grund for folketingets vedtagelse af bestemmelserne for 1986, og der er ikke ændret noget, siden folketinget sidst tog stilling til sagen i forbindelse med lovforslag nr. L 190.

Regeringen finder det desuden væsentligt, at der ikke nu, halvvejs inde i året, gennemføres væsentlige ændringer i vilkårene. Det ville også være i særlig grad at belønne de kommuner, der ikke har ønsket at følge regeringens henstillinger, og det ville egentlig også være forkert over for de kommuner, der måske med besvær, men dog loyalt har efterlevet lovgivningen.

Jeg har forstået af hr. Stavads udtalelser her i dag, at socialdemokratiet, hvis han efter forventning får nedstemt sine ændringsforslag, agter at stemme imod dette forslag ved tredje behandling, og jeg synes egentlig, som det også er blevet fremhævet af flere af de øvrige ordførere, at det er en meget markant begivenhed.

Skønt regeringen kan forhandle sig til rette med de kommunale parter om rammerne for den kommunale økonomi for 1987 og 1988 og ord til andet fremsætter dette forslag med henblik på at få de nødvendige dele af det – det, som behøver lovs kraft – gennemført allerede nu i god tid inden budgetlægningen for det kommende år, fremstiller socialdemokratiet det altså som ønskeligt, at folketinget forkaster en sådan indgået aftale.

Den omstændighed, at de kommunale parter ikke har ønsket at stå bag formuleringen om de modgående foranstaltninger, men nøjes med at sige, at de har noteret sig, at regeringen fremsætter forslag om det, berettiger efter min opfattelse ikke socialdemokratiet til at tage den politiske stilling til denne sammenhæng, som man gør her.

Det forekommer mig, at socialdemokratiet gennem sine ændringsforslag krampagtigt søger at fremstille det, som om der er en konflikt, der ikke er der, og finde en bevæggrund til at undgå at komme til at stemme sammen med regeringen om et vigtigt økonomisk spørgsmål. Det beklager jeg meget; jeg havde stærkt forventet, at dette lovforslag kunne være blevet vedtaget i bred enighed, og at socialdemokratiet ville have fulgt sine traditioner med hensyn til, hvordan kommuner og regering samarbejder om den nødvendige økonomi for de kommende år.

Stavad (S):

Jeg synes, indenrigsministeren går længere, end det er tilladeligt. Indenrigsministeren siger, at socialdemokratiet lægger op til at forkaste en indgået aftale mellem de kommunale organisationer og regeringen, skønt indenrigsministeren ved, det er forkert. Socialdemokratiet har netop indstillet lovforslaget til vedtagelse med vore ændringsforslag. Indenrigsministeren kan ikke pege på ét af disse ændringsforslag, der er i uoverensstemmelse med den indgåede aftale. Tværtimod betyder vedtagelsen af det socialdemokratiske forslag, at vi vil bringe ministerens lovforslag i fuld overensstemmelse med de kommunale organisationers ønsker og i overensstemmelse med den aftale, som er indgået.

Videre siger ministeren, at der ikke er sket nogen ændringer, siden vi sidst behandlede den kommunale økonomi for 1986. Ja, man kan selvfølgelig diskutere, om det er en ændring, at også indenrigsministeren har måttet konstatere, at det er en umulighed for såvel amter som kommuner at overholde det pålæg, man har fået, uanset hvor meget man måtte bestræbe sig for det. Jeg har endda forstået på det, indenrigsministeren har sagt om sygehusene, at indenrigsministeren faktisk meget ville have sig frabedt, at amterne går i gang med de beskæringer, som vil bringe deres budgetter og deres regnskaber ned på 1984-niveau. Det var det klare indtryk, vi fik under sygehusdebatten i sidste uge.

Ministeren siger også, at vi hæver de kommunale og amtskommunale rammer for 1986 med 1,5 mia kr. Ja, det er rigtigt, men det er jo netop i overensstemmelse med de ønsker, som de kommunale organisationer har udtalt, og det er i overensstemmelse med det, som kommunerne efter at have været igennem nogle meget vanskelige procedurer har måttet erkende de ikke kan skære væk i deres budgetter uden at ødelægge utroligt meget. Derfor er resultatet af ikke at gøre det alene, at det pålægger kommuner og amter en skat, en afgift til staten, og det er socialdemokratiet som bekendt imod.

Ministeren forsøger at give indtryk af, at vore ændringsforslag er mere vidtgående end det, vi tidligere har ment, skønt ministeren også udmærket ved, at det er objektivt forkert. Vi stemte imod i december 1985. Af betænkningen til vores eget lovforslag, nr. L